

Scope 3 & Leverandørindustrien - Veileder

Greenhouse Gas Protocol Scope 3

Innholdsfortegnelse

1	Introduksjon	3
1.1	Bakgrunn	3
1.2	Mandat	4
1.3	Deltagere	4
2	Forkortelser	5
3	Scope 1, 2 & 3 i Greenhouse Gas (GHG)	6
3.1	Beskrivelse av Scope 1, 2 & 3	6
	Scope 1: Direkte klimagassutslipp	6
	Scope 2: Indirekte klimagassutslipp fra elektrisitet	6
	Scope 3: Andre indirekte klimagassutslipp	6
3.2	Kategorier og vesentlighetsvurdering	7
3.2.1	Kjøpte varer og tjenester	8
3.2.2	Kapitalvarer	12
3.2.3	Drivstoff- og energirelaterte aktiviteter (ikke inkludert i Scope 1 and Scope 2)	14
3.2.4	Oppstrøms transport og distribusjon	14
3.2.5	Avfall generert fra driften	16
3.2.6	Forretningsreiser	17
3.2.7	Arbeidstakeres pendling	18
4	Lover og forskrifter	19
4.1	EU-lovgiving og forslag til behandling	19
4.2	Direktiv om bærekraftsrapportering	20
4.3	Direktiv om selskapenes aktsomhetsvurderinger av bærekraft	21
5	Referanser	22
	VEDLEGG 1 Ytterligere kategorier i Scope 3 og vesentlighetsvurderinger	23
	VEDLEGG 2 Science Based Targets Initiative	25

1 Introduksjon

I Handlingsplanen for 2022 besluttet HMS-rådet i Norsk Industri Olje og Gass (nå Norsk Industri Offshore) å utarbeide en veileder for rapportering av Scope 3-utslipp basert på GreenhouseGas Protocol.

EU-kommisjonen har vedtatt et direktiv for rapportering av bærekraft som bygger på internasjonale standarder og GreenhouseGas Protocol (GHG). Som resultat av både direktivet, dokumenter og erfaringer vil vi oppdatere veilederen for Scope 3-rapportering.

1.1 Bakgrunn

Strategien for bransjeforeningen Olje og Gass er å motivere medlemsbedriftene til å ta sosialt ansvar, å være fremtidsorientert og fokusere på minimale utslipp fra produktene, teknologi og løsninger. Ideen til å skrive veiledning for Scope 3-utslipp var et initiativ fra HMS-rådet for å støtte strategien.

Et høyt antall medlemsbedrifter har startet å rapportere i henhold til GHG/ISO 14064-1:2018, på Scope 1 og 2. I tillegg har noen av medlemsbedriftene også startet arbeidet med deler av Scope 3. Scope 3 står vanligvis for > 70 prosent av alle utslipp knyttet til aktiviteter (for eksempel kjøp av materialer, forretningsreiser, ansattes pendling).

Scope 3 er «valgfritt», men vesentlighet skal vurderes og eventuelt inkluderes i regnskap. Flere selskaper ønsker å jobbe systematisk med de vesentlige Scope 3-utslippene og inkluderer disse i regnskapet for oversikt som underlag til forbedring (deriblant i leverandørkjeden). Flere kunder etterspør også leverandørene om hvordan de jobber med Scope 3 for å sikre en bevissthet om utslipp og forbedring som støtter FNs klimamål.

Forventning til rapportering fra kunder er litt usikkert. Tjenester som Magnet JQS (Joint Qualification System) i Offshore Norge og Achilles Offshore krever rapportering med referanse til GHG-protokollen og de ulike scopene (eksempelvis rapporteres utslipp, elektrisitet, avfall og resirkulering av avfall, sement, stål). Flere leverandører finner det hensiktsmessig å samarbeide om sin tilnærming til hvordan Scope 3 dekkes og overvåkes. Et beste praksis-dokument og felles retningslinjer for både rapportering av de essensielle Scope 3-kategoriene for leverandører og en veiledning for hvordan man skal overvåke (f.eks. underleverandører), vil derfor være til nytte.

Forslag til mandat, gruppe og plan for arbeid etableres i møte 30. mai. I forkant av dette møtet har det vært litt forberedelse der en har sett på GHG-protokoll, samtale om hvor en vil samarbeide. Flere selskaper har presentert hvordan de vil arbeide med utslippsrapportering for å redusere sitt klimafotavtrykk.

1.2 Mandat

Etablere en «beste praksis»-veileder for leverandører til olje, gass og havvind i Norsk Industri, for rapportering og oppfølging av Scope 3 (GHG-protokollen). Veilederen skal inneholde og begrenses til oppstrøms utslipp:

- Gode råd om vesentlighetsvurdering av alle 15 kategorier og eksempler basert på grovinndeling av leverandørbedrifter (1. Totalleverandør/EPCI-leverandør, 2. Systemleverandør og 3. Produktleverandør)
- Hvordan kartlegge og inkludere avfall, eksempler på forbedringsaktiviteter som gir utslippsreduksjon (kategori 5)
- Hvordan kartlegge og inkludere all reisevirksomhet i bedriften, eksempler på forbedringsområder som gir utslippsreduksjon (kategori 6 og 7)
- Hvordan kartlegge og inkludere råvarer som stål, kabel, overflateprodukter og sement. Beskrive hvilke råvarer man ser gir et vesentlig avtrykk, for å sikre at en ikke ekskluderer viktige råvarer i arbeidet (kategori 1)
- Hvordan kartlegge og inkludere vesentlige produkter, utstyr og tjenester som ikke er råvarer (kategori 1 og vurdere kategori 2)
- Hvordan kartlegge og inkludere logistikk- og transportleveranser (kategori 4)
- En presentasjon av praktiske eksempler (basert på vesentlighet)
- En kort beskrivelse av de kategoriene som ikke har vært en del av mandatet og om man ser behov for videre samarbeid om disse
- Gi forslag til neste steg for samarbeid om Scope 3 (inkludert verktøy for digitalisering og hvordan samhandle med underleverandører)

1.3 Deltagere

Veilederen tar sikte på å beskrive de ulike utfordringene leverandørene kan møte når de jobber med Scope 3. Flere selskaper deltok i utviklingen av veilederen, to av dem representerer entreprenører/EPSP og fire selskaper representerer leverandører/systemleverandører (også tjenester). DNV og Equinor bistod arbeidsgruppen med deres erfaringer og kunnskap. Cemasys skrev kapittel 3.2 Vesentlighetsvurdering i veilederen.

2 Forkortelser

HMS	Helse, miljø og sikkerhet
GHG	Greenhouse Gas
LCA	Livssyklusanalyse
EPD	Environmental Product Declaration
SBTi	Science Based Target initiative
FN	Forente nasjoner

3 Scope 1, 2 & 3 i Greenhouse Gas (GHG)

3.1 Beskrivelse av Scope 1, 2 & 3

Scope 1: Direkte klimagassutslipp

Direkte klimagassutslipp skjer fra kilder som eies eller kontrolleres av selskapet, for eksempel utslipp fra forbrenning i eide eller kontrollerte kjeler, ovner og kjøretøy. Utslipp fra produksjonsprosesser som kjemisk produksjon skal også inkluderes. Direkte CO₂-utslipp fra forbrenning av biomasse skal ikke omfattes av Scope 1. Klimagassutslipp som ikke omfattes av Kyotoprotokollen, for eksempel KFK, NOx osv. skal ikke omfattes av Scope 1.

Scope 2: Indirekte klimagassutslipp fra elektrisitet

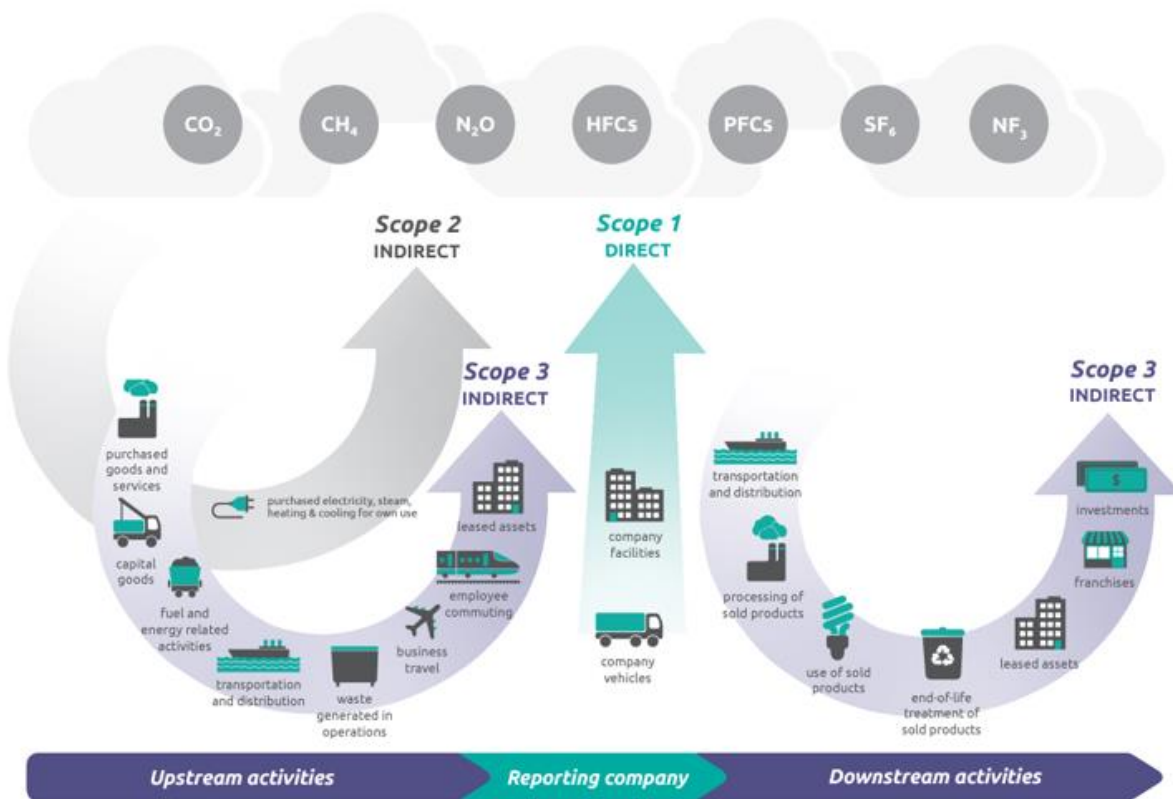
Scope 2 står for klimagassutslipp fra produksjonen av kjøpt elektrisitet som forbrukes av selskapet. Kjøpt elektrisitet er definert som elektrisitet som er kjøpt eller på annen måte brakt inn i selskapets organisatoriske grense. Scope 2-utslipp skjer fysisk på anlegget der elektrisitet genereres.

Scope 3: Andre indirekte klimagassutslipp

Scope 3 er en valgfri rapporteringskategori som gjør det mulig å behandle alle andre indirekte utslipp. Scope 3-utslipp er en konsekvens av selskapets aktiviteter, men kommer fra kilder som ikke eies eller kontrolleres av selskapet. Noen eksempler på Scope 3-aktiviteter er utvinning og produksjon av innkjøpte materialer, avfall, forretningsreiser, transport av innkjøpt drivstoff, bruk av solgte produkter og tjenester.¹

---

¹ Kilde: The Greenhouse Gas Protocol – a Corporate accounting and reporting standard (revised version, chpt 4 s 25)

Kilde: [WRI/WBCSD Corporate Value Chain \(Scope 3\) Accounting and Reporting Standard \(PDF\), page 5.](#)

3.2 Kategorier og vesentlighetsvurdering

Det må gjennomføres en vesentlighetsvurdering for å prioritere hvor rapporteringen skal starte. Fokuset på vesentlighetsvurderingen i dette første utkastet relateres til betydningen i mandatet.

I dette avsnittet har vi fokusert på leverandørindustrien for å få oversikt over deres aktiviteter og hvordan de påvirker klima og miljø.

Sammenlignet med Scope 1- og Scope 2-regnskap, kan Scope 3-utslipp regnskapsføres mer enn én gang. Scope 3-utslippene, fra kategorier som kjøpte varer (det vil si innsatsmaterialer), transport, prosessering og bruk, kan rapporteres av flere selskaper og kategoriseres i forskjellige Scope 3-kategorier eller det samme, avhengig av hvert selskaps grenser og operasjoner. Scope 3-utslippene skal gjenspeile selskapets utslipp i verdikjeden.

Når man bestemmer seg for hvilke kategorier i Scope 3 som skal begynne å rapportere, anbefales en screeningprosess av Scope 3-beholdningen. Kartlegging av verdikjedens aktiviteter er viktig i analysen av varelageret. Selskaper bør også følge prinsippene om relevans, fullstendighet, nøyaktighet, konsistens og åpenhet når de bestemmer seg for å ekskludere aktiviteter fra Scope 3-

beholdningen. Selskaper bør ikke utelukke aktiviteter som kan kompromittere relevansen av den rapporterte beholdningen. Selskaper kan utelukke scope 3-aktiviteter fra varelageret, forutsatt at eventuell utelukkelse er opplyst og begrunnet.

GHG-protokollen fokuserer imidlertid på relevante Scope 3-kategorier. Men mengden Scope 3-kategorier selskapet velger å rapportere avhenger av ambisjonsnivået så vel som verdikjeden.

Selskaper som ønsker å sette et mål for utslippsreduksjoner i tråd med vitenskapen, må inkludere alle kategorier som er knyttet til selskapets verdikjede. The Science-Based Target Initiative har satt terskelen til at to tredjedeler av alle kategorier i Scope 3 skal inkluderes for kortsiktige mål, og at 90 prosent av alle utslipp skal inkluderes for netto null og langsiktige mål.

I det etterfølgende ser vi på våre prioriterte kategorier (se Mandat), en beskrivelse fra vår bransje og en tanke om vesentlighetsvurdering. Resten av kategoriene finner du i vedlegget med en kort vesentlighetsvurdering for hver av dem.

3.2.1 Kjøpte varer og tjenester

3.2.1.1 Generelt – fra industrien:

Innkjøpte varer og tjenester omfatter alle (dvs. vugge-til-port) oppstrøms utslipp fra produksjon av produkter kjøpt eller ervervet av rapporteringsselskapet i rapporteringsåret, og inkluderer både materielle produkter og immaterielle produkter (tjenester).

Utslipp fra varer og tjenester som omfattes av de øvrige kategoriene 2-8 skal ikke rapporteres i kategori 1.

Alle utslipp fra produksjonen av de innkjøpte varene og tjenestene skal rapporteres i kjøps- eller anskaffelsesåret.

For ytterligere beskrivelse, se

[GHG Protocol – Category 1: Purchased Goods and Services.](#)

Bruk følgende metoder som identifisert i GHG-protokollen til å beregne kategori 1-utslippene:

1. **Leverandørspesifikk metode** – samler inn beholdningsdata på produktnivå fra vare- eller tjenesteleverandører.
2. **Hybridmetode** – bruker en kombinasjon av leverandørspesifikke aktivitetsdata (der det er tilgjengelig) og sekundærdata for å fylle hullene. Denne metoden innebærer å:
  - samle inn tildelte utslippsdata fra Scope 1 og Scope 2 direkte fra leverandører

- beregne oppstrøms utslipp av varer og tjenester fra leverandørens aktivitetsdata om mengden materialer, drivstoff, elektrisitet, brukt, transportavstand og avfall generert fra produksjon av varer og tjenester, og anvende egnede utslippsfaktorer
  - bruke sekundærdata til å beregne oppstrømsutslipp der leverandørs spesifikke data ikke er tilgjengelige
3. **Metode for gjennomsnittsdata** – estimerer utslipp fra varer og tjenester ved å samle inn data om massen (for eksempel kilo eller pund), eller andre relevante enheter av varer eller tjenester som er kjøpt. Multiplisere med de relevante sekundære (for eksempel bransjegjennomsnittet) utslippsfaktorer (for eksempel gjennomsnittlig utslipp per enhet vare eller tjeneste).
  4. **Forbruksbasert metode** - estimerer utslipp for varer og tjenester ved å samle inn data om den økonomiske verdien av varer og tjenester kjøpt. Multiplisere den med relevante sekundære (for eksempel bransjegjennomsnitt) utslippsfaktorer (for eksempel gjennomsnittlig utslipp per pengeverdi av varer).

3.2.1.2 Stål og metall

Oversikt over de totale globale utslippene per sektor i 2016, viser at jern- og stålproduksjon står for 7,2 prosent av alle globale utslipp². For EPCI-leverandører av plattformdekk, moduler, fabrikasjon mm. vil stål være en stor bidragsyter til Scope 3 og rapporteringen av karbonfotavtrykk. Stål produseres i mange forskjellige områder av verden med forskjellige produksjonsmetoder. Ofte kjøper selskapet kontrakter på stålkomponenter fra grossister basert på kvalitet, mengder og pris. Energien og varmen fra produksjonsprosessen kommer hovedsakelig fra fossile brensler, som hovedsakelig er kull og gass. Bruk av fossile brensler betyr at gjennomsnittlig CO₂-utslipp fra stålproduksjon er ca. 1,85 tonn CO₂ per tonn stål produsert i Europa. Noen stål kan også ha over 3 tonn CO₂ per tonn stål, dette avhenger av produksjonsmetode og total energiforbruk.

Det finnes en annen type stål på markedet i dag kalt "grønt stål" eller "miljøstål". Dette er ikke "grønt", men stål produsert med høyere grad av resirkulert stål eller ved bruk av fornybar energikilde. Dette gjelder ofte bare for lavere kvaliteter. Det resirkulerte stålet har et lavere karbonavtrykk, men på grunn av lavere spesifikasjoner kan det i dag ikke brukes i de fleste olje-, gass- og fornybare energiprojekter. Det er initiativ på gang for å konvertere stålproduksjon til å produsere stål med minimale utslipp og forbedret karbonavtrykk ved bruk av hydrogen og fornybar energi. Kvaliteten på dette stålet skal være av høyere kvalitet og kan være tilgjengelig kommersielt fra ca. 2030.

Alle entreprenører som bruker stål i sine produkter eller prosjekter bør inkludere stålet i Scope 3 kategori 1.

---

² Utslipp per sektor, <https://ourworldindata.org/emissions-by-sector>

Den mest tidkrevende måten å rapportere fra år til år er å bruke vekt (tonn) fra produksjonen og inkludere dette i rapporteringssystemet ved hjelp av kildenormer som DEFRA 2021 i et rapporteringssystem. Dersom EPD (Environmental Product Declaration) foreligger, kan informasjonen mer spesifikt finnes i denne dokumentasjonen. Inkludert lagringsutslipp og transport til bygge-/fabrikasjonsområdet. Se nærmere omtale fra tabellen under kapittel 3.2.1.

Ulike beregninger fra konsulenter eller rapporteringssystemer beregner normalt fra 4 til 4,3 t CO₂e per tonn stål.

Britiske rapporteringsfaktorer for selskapsrapportering:

[2021 Government greenhouse gas conversion factors for company reporting: Methodology paper \(publishing.service.gov.uk\)](https://www.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/612222/2021-Government-greenhouse-gas-conversion-factors-for-company-reporting-Methodology-paper.pdf)

Excel-oversikt for 2021 UK faktorer:

[conversion-factors-2021-full-set-advanced-users.xlsm \(live.com\)](https://www.live.com/Conversion-Factors-2021-Full-Set-Advanced-Users.xlsm)

[Emissions Factors 2022 – Data product – IEA](https://www.iea.org/publications/freemove/Emissions-Factors-2022-Data-product)

Tips for å redusere utslipp for entreprenører:

- Gjenbruk av støttestål under bygging fra prosjekt til prosjekt
- Redusering av overskuddet med god planlegging
- Øke standardiseringsnivået
- Sjekk med byggherre/kontrakt om resirkulert stål kan brukes
- Tidligfase designløsninger for å redusere tonn stål

3.2.1.3 Sement

Sementsektoren er den tredje største forbrukeren av industriell energi og den nest største CO₂-utslippssektoren innen industri. Den representerer om lag 7 prosent av CO₂-utslippene globalt³. I energidelen brukes sement mye i fornybar energi som betongfundament for vindmøller og flytende enheter. Hovedbestanddelen i sement er kalkstein. Produksjonen av Portland Cement består vanligvis av en blanding av råmaterialer i følgende sammensetninger av 67-75 prosent kalkstein, 10-15 prosent leire, 0,5-1,5 prosent jernmalm og 8,5-11 prosent kull. Blandingen gjennomgår grovsliping og deretter forvarming, før kalsineringsprosessen (tørking) som utføres i en roterende ovn. Deretter avkjøles den og sendes til endelig sliping. Det endelige produktet kalles da sement. Karbondioksid slippes ut som et biprodukt av klinkerprosessen, hvor kalsiumkarbonatet kalsineres og omdannes til kalk. CO₂ slippes også ut ved forbrenning av fossilt brensel.

---

³ IEA 2020

Alle entreprenører som bruker sement i sine produkter eller prosjekter, bør inkludere sementen i Scope 3 kategori 1 på grunn av sementens høye miljøpåvirkning. Sementindustrien er godt etablert i miljødeklarasjonsprosessen og er i stand til å levere EPDer for sine produkter, men produktkategorireglene (PCR) er bare for "vugge-til-port" (for eksempel 0,6-1 t CO₂-ekvivalenter per tonn produkt) og transport (0,1 til 2,81 t CO₂-ekvivalenter per tonn produkt). Hvis CCS er en del av reduksjonen, må det fanges opp i EPD-prosessen.

I Norge spesifiserer sementfabrikken Norcem Brevik en årlig utslippsreduksjon med integrering av CCS og grønn sement, og forventes å redusere 400 000 tonn CO₂ årlig.

Noen områder å se på for reduksjon av virkninger:

- Energieffektivisering av ovner
- Bytte av drivstoff i produksjonen
- Bytte til alternative klinkerkilder, lavklinkersement, innovative bindemidler, innovative betongløsninger
- Bruk av CCS som en midlertidig løsning for sementindustrien
- Elektrifisering av ovner i fremtiden som fravær av CCS

3.2.1.4 Kjemikalier

Den kjemiske industrien står for seks prosent av de globale klimagassutslippene. Den er den største industrielle energiforbrukeren og den tredje største industribransjen når det gjelder direkte CO₂-utslipp.

Kjemikalier kan være en faktisk del av en leverandørs leveranser eller bare brukes som et nødvendig verktøy i produksjonsprosessen for å levere flere typer produkter eller tjenester, som for eksempel smøremidler eller lim. Eksempler på at kjemikalier er selve komponenten i en tjenesteleveranse kan være overflatebehandling/maling og kjemikalierengjøringstjenester.

I vesentlighetsvurderingen vet vi at produksjon av kjemikalier representerer høye CO₂-utslipp. Kjemikalier er derfor en kategori som skal inngå i en vesentlighetsvurdering. Vurderingen bør deretter handle om i hvilken grad kjemikalier utgjør en vesentlig del av produktet og/eller tjenesten som leveres, volumet av hvert kjemikalieprodukt som brukes og det faktiske utslippet knyttet til hvert relevant produkt.

Den kjemiske industrien er godt etablert i miljødeklarasjonsprosessen og er i stand til å levere EPDer for de fleste av sine produkter. Mengden som brukes i produksjonen kan da beregnes ut fra det som er oppgitt i den respektive EPD.

Valg av kjemikalier, når det er en avgjørende del av produktet eller tjenesten, fremgår av ulike spesifikasjoner satt fra operatørselskapene. Miljøpåvirkning og CO₂-utslipp bør vektas mer enn

tidligere ved utarbeidelse og/eller revidering av eksisterende spesifikasjoner. I tillegg bør kjemikaliers CO₂-utslippsfaktor vektas som et kriterium i den periodiske kjemiske substitusjonsevalueringen som utføres av selskaper.

3.2.1.5 Vesentlighetsvurdering – kategori 1

Kategorien "innkjøpte varer og tjenester" representerer en vesentlig utslippskategori for de fleste leverandørene til olje- og gasselskapene. Plasseringen i verdikjeden og type og mengde innkjøpte varer og tjenester vil påvirke hvor vesentlig kategorien er, men alle selskaper bør likevel vurdere dette.

Kategori 1 er vesentlig for alle virksomheter hvor produkter kjøpes og betales for, selv om produktene skal utnyttas av en annen part. Ofte er konkrete produkter mer vesentlige å rapportere om enn tjenester. Leverandørene til E&P-selskaper leverer ofte produkter som inneholder stål, sement og andre materialer som i dag har noen få lavkarbonalternativer. Det kan også være tjenester som fører til et relativt høyt nivå av klimagassutslipp, som skipsfart og transport. Mindre produkter som kjøpes inn betyr mindre materiale i form av utslipp, for eksempel kontorrekvisita sammenlignet med stål.

3.2.1.6 Case-studie

Selskap A opererer som EPCI-leverandør. Selskapet bestiller produkter til et lete- og produksjonsselskap som er operatør på feltet XY. Selskap A har nettopp begynt å kartlegge kategori 1 og har bestilt tusenvis av produkter og tjenester i løpet av rapporteringsåret. Selskapet har begynt å identifisere de viktigste produktgruppene som er kjøpt i rapporteringsåret. Siden selskapet i dag har hundrevis av produkter og leverandører, har selskapet begynt å se på metoden for gjennomsnittsdata for rapportering. Dette betyr at hovedproduktgruppene identifiserer mengden volum per materiale. Dette kan være for tonnevis av stål, sement og aluminium. En global gjennomsnittlig utslippsfaktor for hvert av disse materialene kan brukes, eller mer stedsspesifikke eller leverandørspesifikke utslippsfaktorer hvis tilgjengelig.

3.2.2 Kapitalvarer

3.2.2.1 Generelt – fra industrien:

Kapitalvarer er definert som alle (dvs. vugge-til-port) oppstrøms utslipp fra produksjon av kapitalvarer kjøpt eller ervervet av rapporterende selskap i rapporteringsåret.

Kapitalvarer er fysiske eiendeler som et selskap bruker i produksjonsprosessen for å produsere produkter og tjenester for kunden. Kapitalvarer inkluderer bygninger, maskiner, utstyr, kjøretøy og verktøy. Alle utslipp fra produksjonen av kapitalvaren skal rapporteres i kjøps- eller anskaffelsesåret. Utslipp fra rapporterende selskaps bruk av kapitalvarer regnskapsføres enten i Scope 1 for eksempel drivstoffbruk, eller Scope 2 for eksempel elektrisitetsbruk.

For ytterligere beskrivelse, se

[GHG Protocol – Category 2: Capital Goods](#).

Bruk følgende metoder som identifisert i GHG-protokollen til å beregne kategori 2-utslippene:

1. **Leverandørspesifikk metode** - innebærer innsamling av vugge-til-port klimagassbeholdningsdata på produktnivå fra vareleverandører.
2. **Hybridmetode** - innebærer en kombinasjon av leverandørspesifikke aktivitetsdata (som er tilgjengelig) og bruk av sekundærdata for å fylle hullene. Denne metoden innebærer:
  - innhenting av tildelte Scope 1- og Scope 2-utslipp fra leverandører
  - beregne oppstrøms utslipp fra varer ved å samle tilgjengelige data fra leverandører om mengden materialer, drivstoff, elektrisitet som brukes, transportavstand og avfall generert fra produksjon av varer og anvende passende utslippsfaktorer
  - bruke sekundærdata til å beregne oppstrøms utslipp der leverandørspesifikke data ikke er tilgjengelige.
3. **Metode for gjennomsnittsprodukt** - innebærer å estimere utslipp for varer ved å samle inn data om massen eller andre relevante enheter av kjøpte varer og multiplisere med relevante sekundære (for eksempel bransjegjennomsnitt) utslippsfaktorer (for eksempel gjennomsnittlig utslipp per vareenhet)
4. **Gjennomsnittlig forbruksbasert metode** - innebærer å estimere utslipp for varer ved å samle inn data om den økonomiske verdien av kjøpte varer og multiplisere med relevante sekundære (for eksempel bransjegjennomsnitt) utslippsfaktorer (for eksempel gjennomsnittlig utslipp per pengeverdi av varer). Innhenting av livssyklusvurderinger for produktet (inkludert EPDS) levert av leverandøren.

Utslippsfaktorer kan være en del av ERP-systemet ditt eller kan leveres av kilder som "Greenhouse gas reporting: conversion factors 2022": <https://www.gov.uk/government/publications/greenhouse-gas-reporting-conversion-factors-2022>

Kilden til utslippsfaktorene som brukes, må være oppnåelig og spesifiseres når du rapporterer.

3.2.2.2 Vesentlighetsvurdering – kategori 2

Kategori 2 er materiale for selskaper som eier mye anleggsmidler, anlegg, eiendom og utstyr. Dette representerer de fleste selskapene som denne veiledningen er utviklet for. Selskaper inkluderer stort sett bare utslipp fra egen kapital. Et selskap skal ikke dobbelttelle mellom kategori 1 og kategori 2, men følge de finansielle regnskapsprosedyrene. Eksempler på investeringsvarer for leverandører til lete- og produksjonsindustrien er maskiner, flåter og ulike typer installasjoner.

3.2.2.3 Casestudier

- Selskap B opererer som produktleverandør. Selskapet lager forskjellig utstyr som skal installeres på oljerigger. For å lage de ulike typene utstyr, for eksempel kompressorer, eier selskapet forskjellige maskiner for å kunne produsere disse kompressorene. Maskineriet består av stål og regnes derfor som materiale fordi stål er et karbonintensivt produkt. Leverandøren av maskinene har laget en EPD. Selskap B har sendt EPD til sin leverandør av karbonavtrykk, som har skapt en utslippsfaktor for denne produktgruppen basert på enheten i EPD. Selskap B rapporterer om mengden av dette maskineriet for å matche EPD og for å få leverandørspesifikke data for utslippsrapportering på deres kapitalvarekategori.
- Selskap B har flere andre eiendeler der selskapet ikke er i stand til å samle inn data for rapportering fra sine leverandører. Leverandørene har ikke mulighet til å sende en oversikt over materialsammensetningen av utstyret, og selskap A har ikke begynt å vurdere å lage en livsløpsvurdering av produktene selskap B kjøper. Derfor har selskap B besluttet å lage et estimat basert på utgifter for disse eiendelene for å se om de er vesentlige å inkludere. Selskapet samler inn forbruk basert på eiendeler og ser etter relevante forbruksbaserte utslippsfaktorer. Dersom det ikke foreligger relevante utslippsfaktorer, beslutter selskap B å utelukke dette fra rapporteringen og være åpen om dette i ESG-rapporten.

3.2.3 Drivstoff- og energirelaterte aktiviteter (ikke inkludert i Scope 1 and Scope 2)

Du finner beskrivelser av denne kategori 3 i vedlegget.

3.2.4 Oppstrøms transport og distribusjon

3.2.4.1 Generelt – fra industrien:

Transport og distribusjon av produkter og tjenester kjøpt av rapporteringsselskapet i rapporteringsåret fra en Tier 1-leverandør, og transport og distribusjon internt og mellom selskapets egne anlegg (i kjøretøy og anlegg som ikke eies eller kontrolleres av rapporteringsselskapet).

3.2.4.2 Kategori 4 Konstruksjon og tjenester

	Examples
Transportation mode Transportmåte	<i>Boat, truck, train or air Båt, lastebil, tog eller fly</i>
Distance Avstand	<i>km</i>
Weight/Volume Vekt/volum	<i>kg/dm³</i>
Storing during transit– e.g. electricity Lagring under transport – feks elektrisitet	<i>N/A (low impact)</i>
Refrigeration or heating Kjøling eller varming	<i>Reefer/dry (kw?)</i>

3.2.4.3 Vesentlighetsvurdering Kategori 4

Oppstrøms transport og distribusjon er en materialkategori for alle de tre leverandørgruppene som er beskrevet i denne veiledningen. Etersom leverandører ofte betaler for inngående og utgående transport og derfor velger transportmåte, bør denne kategorien betraktes som vesentlig. Det er ofte ikke mulig å hente drivstoff fra transportørene, men det er vanlig at transportørene kan levere nøyaktig informasjon om transportmåte, transportert volum og avstand.

For den avstandsbaserte metoden; jo tyngre og lengre transporten er, jo mer vesentlig er kategorien. Dette støttes også av at leverandørene ofte bruker mindre lavkarbon-alternativer for transport, som elektriske lastebiler. Det ser ut til å være vanlig å bruke lastebiler, luftfrakt og i noen grad skip.

3.2.4.4 Casestudie

Selskap B opererer som produktleverandør. Produktleverandøren kjøper ferdige produkter fra leverandører i Thailand, men selskapet henter også råvarer til fabrikasjon internt i Norge. Leverandørene av de ferdige produktene har ikke LCA eller EPD. Den tidligere rapporteringen inkluderer derfor ikke noen oppstrøms transportutslipp. Selskapet kontakter derfor sine transportører og kan få en komplett t CO_{2e}-rapport om transport. Selskap B rapporterer denne informasjonen i sitt karbonfotavtryksregnskap.

For leverandørene av råvarer har selskap B flere leverandører globalt som de ikke har noen data fra. Selskap B bestemmer seg derfor for å estimere utslippene for å finne ut hvor store utslippene fra disse leverandørene er, ettersom de erkjenner at transport er en vesentlig kategori for dem. De estimerer utslippene ved å ta totalvolumet av transporten ganget med avstanden. Den totale tonn-kilometer blir rapportert i karbonfotavtryksregnskapet, og en utslippsfaktor for den relevante transportformen blir brukt. Selskap B erfarer at veitransport er den vanligste transportformen for deres hovedtransportør, mens andre transportører bruker mindre karbonintensive transportformer som tog eller skip.

3.2.5 Avfall generert fra driften

3.2.5.1 Generelt – fra industrien:

Dette inkluderer alt avfall generert fra driften.

For videre beskrivelse, se

[GHG Protocol – Category 5: Waste Generated in Operations.](#)

Bruk de følgende metodene for å beregne kategori 5-utslipp:

1. Spesifikke utslipp generert fra avfall – slik som levert av renovasjonsleverandøren.
2. Dersom slik informasjon ikke kan innhentes, kan det benyttes en utslippsfaktor basert på hver avfallskategori.

Utslippsfaktorer kan være en del av ERP-systemet ditt eller kan leveres av kilder som " Greenhouse gas reporting: conversion factors 2022": <https://www.gov.uk/government/publications/greenhouse-gas-reporting-conversion-factors-2022>

Kilden til utslippsfaktorene som brukes, må være oppnåelig og spesifiseres når du rapporterer.

3.2.5.2 Vesentlighetsvurdering Kategori 5

Denne kategorien regnes som en lavthengende frukt, da den er nært knyttet til driften av det rapporterende selskapet. Jo mer avfall som følge av et selskaps drift, som ikke kan resirkuleres, men må gå til en deponi eller forbrenning, jo mer vesentlig er kategorien. Selskaper som opererer i land der det er vanligere å sende avfall til deponi, kan anslå at utslippene fra denne kategorien er høyere enn for selskaper som kun opererer i Norge.

De fleste vesentlige utslippskilder fra denne kategorien kan være produkter eller biprodukter fra virksomheter som regnes som farlig avfall, som utslipp av oljer og drivstoff. Denne kategorien er også relevant for store mengder avfall som skal gjenvinnes, for eksempel dekommisjonering av offshoreinstallasjoner. Avfall er også et viktig miljøutfordring for interessenter og bør betraktes som vesentlig.

3.2.5.3 Casestudie

Selskap A opererer som EPCI-leverandør og har ingen egen produksjon. Avfallet fra driften omfatter kontoravfall. Selskap A har en selskapspolicy for å redusere avfall så mye som mulig, så kategorien er etablert for å være vesentlig for selskapet. Totalvolum, avfallsfraksjoner og behandlingsmetoder samles inn og rapporteres videre. Selskap A regner ut at utslipp fra avfall bare står for en prosent av de totale Scope 3-utslippene, men fortsetter å fokusere på rapportering og økning av resirkuleringsgraden.

3.2.6 Forretningsreiser

3.2.6.1 Generelt - fra industrien:

Forretningsreiser inkluderer utslipp fra transport av ansatte for forretningsrelaterte aktiviteter i kjøretøy som eies eller drives av tredjeparter, for eksempel fly, tog, busser og drosjer. Informasjon om hvor du finner avstanden som skal brukes i beregningen er for eksempel fra reisebyrået eller fra bedriftens ERP-system.

CO₂-faktorer finner du hos DEFRA & US EPA: [The Norwegian Emission Inventory 2016. Documentation of methodologies for estimating emissions of greenhouse gases and long-range transboundary air pollutants \(ssb.no\)](#)

[ICAO Carbon Emissions Calculator](#)

3.2.6.2 Eksempel 1:

En person reiser med fly til en destinasjon for forretningsrelaterte aktiviteter. Dette kan beregnes som avstanden med fly multiplisert med en CO₂-faktor for flyet avhengig av om avstanden er innenlands, kontinental eller interkontinental.

3.2.6.3 Eksempel 2:

En person reiser med tog, bil eller båt til et reisemål for forretningsrelaterte aktiviteter. Dette kan beregnes som avstanden med tog, bil eller båt multiplisert med en CO₂-faktor for tog, bil eller båt.

En annen løsning er å få CO₂-utslippene fra reisebyrået.

3.2.6.4 Vesentlighetsvurdering Kategori 6

Forretningsreiser er vanligvis en relativt minimal Scope 3-utslippskilde for produserende selskaper. For et servicefirma som ikke kjøper store mengder produkter, kan imidlertid kategori 6 være vesentlig. Vanligvis vil kategorien være mer vesentlig for selskaper som har en høy frekvens av flyreiser. Kategorien omfatter alle typer forretningsreiser, men dersom en bedrift sjelden reiser med fly, og heller stimulerer ansatte til å ta toget eller andre grønnere reisealternativer, vil kategorien være mindre vesentlig.

3.2.6.5 Casestudie

Bedrift C har et reisebyråfirma som alle ansatte bruker til å bestille forretningsrelaterte reiser. Hvert år mottar selskap C en rapport som inkluderer utslipp knyttet til ulike flyavstander, leiebiler og hotellopphold. Regnskapsavdelingen kan også samle informasjon om kjøregodtgjørelse. Bedriften bestemmer hvilken kategori som skal være vesentlig, da de har kontroll på utslippene og ser muligheter for å redusere utslippene fra denne kategorien.

3.2.7 Arbeidstakeres pendling

3.2.7.1 Generelt – fra industrien:

Definisjon for "Arbeidstakeres pendling": Arbeidstakeres pendling inkluderer utslipp fra transport av ansatte mellom deres hjem og deres arbeidsplass(er). Dette gjelder også personell som er ansatt for å arbeide fast offshore og som går på faste rotasjoner offshore etter en arbeidsplan med avspasering.

Informasjon om hvor du finner avstanden som skal brukes i beregningen er for eksempel fra reisebyrået eller fra bedriftens ERP-system.

CO₂-faktorer finner du her: <https://www.gov.uk/government/publications/greenhouse-gas-reporting-conversion-factors-2022>

Eksempel – alternativ 1: En person pendler med fly til en by med heliport. Dette kan beregnes som avstanden per flytur multiplisert med en CO₂-faktor for flyet, avhengig av om avstanden er innenlands, interkontinental eller kontinental.

Eksempel – alternativ 2: En person pendler uten kjøretøy eller fly. Dette kan beregnes som avstanden etter din hovedreisemetode multiplisert med en CO₂-faktor for transporten du bruker. Du kan se et eksempel på en undersøkelse i vedlegget nedenfor.

Alt 1: <i>Employees x factor based on location</i> Ansatte x 18faktor basert på beliggenhet	<i>Need to find source</i> Trenger å finne kilde
Alt 2: <i>Survey method</i> Undersøkelsesmetode	
Alt 3: <i>Home to workplace per employee (offshore)</i> Hjem til arbeidsplass per ansatt (offshore)	<i>Air travel: Need to segregate business from commuting travel</i> Flyreiser: Må skille forretningsreiser fra pendlerreiser

3.2.7.2 Vesentlighetsvurdering Kategori 7

Arbeidstakerpendling er normalt ikke den mest vesentlige kategorien. Men hvis leverandøren ikke kjøper noen produkter eller råvarer, og det nesten ikke er noen andre Scope 3-kategorier som er relevante, kan dette fortsatt være en relativt viktig kategori å kartlegge.

For vedlikeholdsselskap: ved å transportere ansatte til ulike plattformer ved hjelp av helikopter kan utslippene være et aktuelt tiltak å inkludere. (Merk: Klientrapportering – ikke inkluderer i entreprenørers rapportering – kun pendling til "porten".)

3.2.7.3 Casestudie

Selskap B gjennomfører en screening på høyt nivå av ansattes pendling for alle forretningsavdelinger. Selskap B anslår ansattes pendling til å være 100 ansatte som reiser 50 kilometer 100 dager i året. De estimerte utslippene er 800 t CO₂e når det gjøres et konservativt estimat der den totale avstanden

multipliseres med en utslippsfaktor for diesebiler. For selskap B utgjør dette 5 prosent av de totale utslippene. Imidlertid har selskap B hovedkontor i byen der ansatte reiser med sykkel og andre offentlige transportmetoder. De faktiske utslippene regnes derfor som mindre enn 800 t CO₂, og selskap A anser derfor kategorien som mindre viktig å fokusere på for å starte rapportering på Scope 3.

4 Lover og forskrifter

4.1 EU-lovgiving og forslag til behandling

Europas grønne skifte – som streber etter å bli det første klimanøytrale kontinentet.

Klimaendringer og miljøødeleggelser er en eksistensiell trussel mot Europa og verden. For å overvinne disse utfordringene vil European Green Deal forvandle EU til en moderne, ressurseffektiv og konkurransedyktig økonomi, som sikrer:

- Ingen netto utslipp av klimagasser innen 2050
- Økonomisk vekst frikoblet fra ressursbruk
- Ingen person etterlatt, ingen plass glemt

European Green Deal er også vår livline ut av COVID-19-pandemien. En tredjedel av investeringene på 1,8 billioner euro fra NextGenerationEU Recovery Plan, og EUs syvårige budsjett vil finansiere European Green Deal.

Europakommisjonen har vedtatt et sett med forslag for å gjøre EUs klima-, energi-, transport- og avgiftspolitikken egnet til å redusere netto klimagassutslipp med minst 55 prosent innen 2030, sammenlignet med 1990-nivå.

Klimaendringene er vår tids største utfordring. Det er også en mulighet til å bygge en ny økonomisk modell. European Green Deal skapte blåkopien for denne transformasjonsendringen. Dette vil skape nye muligheter for innovasjon, investeringer og arbeidsplasser, samt:

- Redusere utslipp
- Skape arbeidsplasser og vekst
- Adressere energifattigdom
- Redusere ekstern energiavhengighet
- Forbedre vår helse og velvære

Samtidig vil det sikre muligheter for alle, støtte sårbare borgere ved å takle ulikhet og energifattigdom, og styrke konkurranseevnen til europeiske selskaper.⁴

---

⁴ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal/delivering-european-green-deal_en#documents

Kilde: EU

Les mer om regjeringens perspektiver og bidrag til "A European Green Deal":

<https://www.regjeringen.no/contentassets/38453d5f5f5d42779aaa3059b200a25f/a-european-green-deal-norwegian-perspectives-and-contributions-20.04.2021.pdf>

4.2 Direktiv om bærekraftsrapportering

5. januar 2023 trådte direktivet om bærekraftsrapportering (CSRD)⁵ i kraft i EU. Det nye direktivet moderniserer og styrker reglene for sosial og miljømessig informasjon som selskaper skal rapportere om. Et bredere sett av store selskaper, samt børsnoterte små og mellomstore bedrifter, vil nå bli pålagt å rapportere om bærekraft – totalt ca. 50 000 selskaper.

⁵ https://finance.ec.europa.eu/capital-markets-union-and-financial-markets/company-reporting-and-auditing/company-reporting/corporate-sustainability-reporting_en

De nye reglene vil sikre at investorer og andre interessenter har tilgang til den informasjonen de trenger for å vurdere investeringsrisiko som følge av klimaendringer og andre bærekraftspørsmål. De vil også skape en kultur for åpenhet om selskapenes innvirkning på mennesker og miljø. Endelig skal rapporteringskostnadene reduseres for selskapene på mellomlang og lang sikt ved å harmonisere informasjonen som skal gis.

De første selskapene må ta i bruk de nye reglene for første gang i regnskapsåret 2024, for rapporter publisert i 2025.

Selskaper som er underlagt CSRD må rapportere i henhold til European Sustainability Reporting Standards (ESRS). Utkastet til standarder er utviklet av EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group), et uavhengig organ som samler ulike interessenter. Standardene vil skreddersys til EUs politikk, samtidig som de bygger på og bidrar til internasjonale standardiseringsinitiativer. Kommissjonen bør vedta det første settet med standarder innen midten av 2023, basert på utkastet til standarder publisert av EFRAG i november 2022.

CSRD gjør det også obligatorisk for selskaper å ha en revisjon av bærekraftinformasjonen de rapporterer. I tillegg sørger den for digitalisering av bærekraftsinformasjon.

4.3 Direktiv om selskapenes aktsomhetsvurderinger av bærekraft

23. februar 2022 vedtok EU-kommisjonen et forslag til direktiv om aktsomhetsvurderinger knyttet til bærekraft for bedrifter. Formålet med direktivet er å fremme bærekraftig og ansvarlig selskapsatferd og å forankre menneskerettigheter og miljøhensyn i selskapers virksomhet og virksomhetsstyring. De nye reglene vil sikre at virksomheter håndterer skadevirkninger av sine handlinger, inkludert i sine verdikjeder i og utenfor Europa ⁶

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0071&from=EN>

<https://www.nho.no/tema/barekraftig-utvikling/artikler/csrd---eu-nye-regler-for-rapportering-om-barekraft/>

---

⁶ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/doing-business-eu/corporate-sustainability-due-diligence_en

5 Referanser

- Magnet JQS - <https://collabor8.no/services/magnet-jqs/>
- EPD Norge - https://www.epd-norge.no/?lang=no_NO
- Standardisering – ISO 14000-serien
- VISMA og SAP, ERP systemer
- Offshore Norge
- [GHG Protocol – Calculation Tools](#)
- [GHG Protocol – Scope 3 Calculation Guidance](#)
- [GHG Protocol – Category 2: Capital Goods – Category description](#)
- [GHG Protocol – Category 5: Waste Generated in Operations.](#)
- [GOV.UK – Greenhouse gas reporting: conversion factors 2021](#)
- [Miljødirektoratet – Tabeller for omregning fra energivare til utslipp](#)
- [Miljødirektoratet – Tabell for omregning til CO₂-ekvivalenter](#)
- [SBTi](#)

VEDLEGG 1 Ytterligere kategorier I Scope 3 og vesentlighetsvurderinger

Kategori 3 - Drivstoff- og energirelaterte aktiviteter (ikke inkludert i Scope 1 og Scope 2)

Kategorien drivstoff- og energirelaterte aktiviteter er en viktig kategori for de fleste leverandørene til lete- og produksjonsselskaper som for de andre oppstrømsaktivitetene. Scope 2, som er energiintensive og energi I innkjøpselskaper, vil denne kategorien være relevant. Eksempler på selskaper kan være serviceselskaper som bruker mye drivstoffdrevne transportmidler, for eksempel helikopterstøtte og fartøy.

Merk at denne kategorien inkluderer oppstrøms utslipp fra Scope 1 og Scope 2.

Casestudie

Selskap C opererer som en "leverandører og systemleverandør" som referert til i dette dokumentet. Selskapet bruker forskjellig utstyr for å rengjøre og reparere, og transporterer ressurser til sine kunder offshore. Selskap C har relativt høye utslipp i Scope 1 og Scope 2 sammenlignet med et selskap som ikke eier noen eiendeler bortsett fra et kontor. Selskap C kartlegger alle utslipp i Scope 1 og Scope 2 med korrelerende energirelatert oppstrøms energiforbruk og oppstrøms utslippsfaktorer og fastslår at denne kategorien fører til relativt høye utslipp sammenlignet med andre Scope 3-kategorier. Selskap C velger derfor å rapportere på denne kategorien, da det også er enkelt å etablere insentiver for å redusere utslipp i denne kategorien.

Kategori 8 – Oppstrøms leide/leased eiendeler

Denne kategorien er bare vesentlig for selskaper som har eiendeler med høye utslipp, og bruken av dem er ikke allerede i Scope 1 og Scope 2. Dersom en leverandør leier fartøy og ikke har regnskapsført det i Scope 1, skal disse utslippene inkluderes i denne kategorien.

Casestudie

Selskap C identifiserer at de har én leid eiendel. Den leide eiendelen bruker ikke mye drivstoff, og drivstoff kjøpes bare en gang i året. Utslippene er estimert til å være bare fem prosent av dagens Scope 3-utslipp og er ekskludert fra deres karbonavtrykksregnskap.

Kategori 9 – Nedstrøms transport og distribusjon

Kategorien nedstrøms transport og distribusjon gjenspeiler utgående transport og distribusjon av produkter. Vær oppmerksom på at denne kategorien bare omfatter transport til kunder som ikke betales av rapporteringsselskapet. Kategorien anses som vesentlig for selskaper som leverer et høyt volum av produkter til kunder der kundene velger transportmetode. Utslipet i denne kategorien estimeres og beregnes typisk av tonnkilometere, da det er mindre vanlig å kunne hente data fra kundenes transportører.

Kategori 10 – Behandling av solgte produkter

Produkttypen og mengden produkter er begge relevante når man vurderer vesentligheten til denne kategorien. Hvis et selskap ikke selger noen mellomprodukter som trenger videre behandling, er denne kategorien ikke vesentlig.

Kategori 11 – Bruk av solgte produkter

Relevant, men ikke mest vesentlig for de fleste leverandører til lete- og produksjonsselskaper. Imidlertid kan noe utstyr eller installasjoner som selges bruke en relativt høy mengde energi, dette er kjøleutstyr, vifter, ventiler og kompressorer. Dersom et rapporterende selskap selger et høyt volum energiintensive produkter, kan denne kategorien anses som vesentlig.

Kategori 12 – "End-of-life-behandling" av solgte produkter

Denne kategorien er vanligvis mer vesentlig for selskaper som produserer store mengder produkter eller råvarer, for eksempel plast som avhendes via forbrenning. Noen selskaper som produserer produkter vil estimere utslipp i denne kategorien basert på interessenter/kundeinteresser og regulatoriske insentiver fokusert på avhendingsprodukter, for eksempel kjemikalier. Denne kategorien vil også være viktig for selskaper som selger produkter i regioner som krever gjenbruk eller resirkulering av stive plastemballasjebeholdere og motorolje på grunn av de potensielt betydelige avhendingsrelaterte miljøpåvirkningene, inkludert høye nivåer av klimagassutslipp forbundet med produktforbrenning.

Kategori 13 – Nedstrøms leide eiendeler

Selskaper som opererer som utleiende bør vurdere om denne kategorien kan være vesentlig. Denne kategorien vil bare være vesentlig dersom de leide eiendelene fører til en relativt stor mengde Scope 1- og/eller Scope 2-utslipp fra leietakerne. Denne kategorien er for de fleste selskapene som bruker denne retningslinjen ikke vesentlig. For de få selskapene som leier utstyr som pumper, inspeksjonsutstyr og kompressorer, vil vurderingen da være å vurdere hvilke eiendeler leietakerne bruker som fører til et høyt energiforbruk (og dermed utslipp), for eksempel kompressorer.

Kategori 14 - Franchise

Franchise er ikke en materialkategori for de fleste leverandører til olje- og gasssektoren.

Kategori 15 - Investering

Investeringsutslipp er potensielt vesentlig for de selskapene med betydelige investeringer og joint ventures som ikke er fanget i Scope 1 og 2-beholdningen. Øvrige investeringer som ikke omfattes av Scope 1 og Scope 2 kan også være vesentlige, men avhenger av investeringens art og størrelse. Eksempler kan være leverandører til olje- og gasssektoren som har eierskap, og ingen operasjonell kontroll, i fartøy eller andre høyutslipps-eiendeler.

VEDLEGG 2 Science Based Targets Initiative

Science Based Targets Initiative (SBTi) driver ambisiøs klimahandling i privat sektor ved å gjøre det mulig for organisasjoner å sette vitenskapsstøttede mål for utslippsreduksjon. Rammeverket viser organisasjoner hvor mye og hvor raskt de trenger å redusere utslippene sine (GHG) for å tilpasse seg Paris-avtalens mål. Det er 14 forskjellige sektorspesifikke veiledninger, for eksempel sement, kjemikalier, olje og gass, kraft, aluminium. Selskaper starter prosessen ved å signere et forpliktelsesbrev til 2 tilnærminger, enten en sektoriell avkarboniseringstilnærming (SDA) eller den generelle absolutte sammentrekningsmetoden (brukt av 4 av 5 selskaper). Det er en 2-års periode for å konsolidere de grunnleggende klimagassutslippene (Scope 1 og 2, eller også Scope 3), etablere målene og deretter kontakte SBTi for validering av målene.

Bedrifter vil kunne publisere og erklære at de er forpliktet til SBTi. Når målene er validert, kan de offentliggjøre målene til interessenter, vise selskapets brede utslipp og spore målprogresjon årlig. Det er et krav om å gjennomgå grunnlinjen og revalidere målene hvis det er betydelige endringer i organisasjonen eller med fem års intervaller.